

таль има положителна, а отдолния отрицателна електрика. *ib.* 1876
р. 77. 2) надъ: Затъ каштата крашта има, Та се качи в'рсь крушата,
Отъ крушата в'рсь баджата. *B.* 41. Пошепни връзъ тъхъ нѣщо (*на-
шептала чомо надъ ними*). *P.* 16. Богъ є връзъ настъ, той ны пази
(*Въдъ надъ нами Богъ*). *ib.* 23. Царевы-тѣ дворове стояхъ връзъ
единъ долъ, въ кой-то течеше вада отъ свято-то кладянче. *ib.* 24.
Робыньо! Царь-атъ, тейко ми не ти є даль властъ връзъ мене!
ib. 68. Облак-атъ заграмъ връзъ святославовы-тѣ корабы *ib.* 3)
противъ, на: Що ще чюма връзъ чюмъ. *Ч.* 245. Царь Симеонъ пакъ
ся є вдигнълъ връзъ Гръци-тѣ *P.* 4. Гръци вдигнѫхъ връзъ негово-
то царство. *ib.* 7. Петъръ ся є сгласилъ съ Авары да нападнѫть,
връзъ Гръцко. *ib.* 13. Отхождами връзъ Гръци-тѣ. *ib.* 47.

Връкатъ пр. (ср. ил. връчъ) грохочацій, шумящій; Съ какви връкаты желѣзницы да могѫть да ся примѣжкѣтъ до Солунъ, Енесъ и и др. т. Л. Д. 1869 р. 178.

Връколакъ с. м. волкодлажъ (вампиръ): Тъ (жени-ты) не дръжать вече на урамъ и урокы, на самодивы и вѣщици, на кара-кончолцы и връколаци. *Л. Д. 1869 р. 135.* Яде, като връколакъ. *Ч. 246.* Грѣшката не е у мене, нѣ е у мѫжи ми, който (токо да не ся е чулъ и видялъ) е такъвъ-зи връколакъ. *Х. I, 89.* Син. вампиръ, вапиръ.

Врълаче с. с. своенравный, злой (о ребенке): Донесе мажко детенце, Мажко ѝ дете върлаче, Върлаче върло душманче. *M. 61.* Мажко ѝ дете врлаче: Дене не дава да седне, Ноште не дава да легне. *Пс. 11—12 р. 151.*

Врълъвъмъ и. ср. Врълувамъ киплю, свирѣпствуя: Отъ лешници и мрътъ повече дѣца отъ колко-то отъ малкъ-та шаркъ кога върлѣе. Л. Д. 1871 р. 141. У земкъ-та и днесъ еще врълъе силенъ огънъ. иб. 1872 р. 133. Ежедневни, еничари и толкова други безчинни сбопришта, што върлувахъ така безнаказанно по Отоманска империя. Пс. 9—10 р. 6. Ако да избѣгнахъ отъ върлуваніето на слапентѣ, щѣхъ да паднемъ въ рѫцѣтѣ на дивытѣ. Пс. 10. Грыкъ коваренъ върлуваше въ Българія. Зк. 10. Епидемията върлува въ Америка. З. 55. Болѣстъта не върлува, нито е върловала отъ тогава. иб. 56. Чудовищата и злодѣйцѣ наченахъ да върлуватъ безнаказанно (*Les monstres et les scélérats recommençaient à paraître impunément*) Т. 248. И тогава онзи мръсътъ звѣръ не ще може вече да върлува. Х. II, 41.

Врълина с. ж. **Врълинка** ум. столбъ, шестъ, жердъ, палка (син. просторъ): Освѣнь това у всяко училище може да има на двора здраво побитъ и добръ изгладенъ единъ върлинъ (просторъ) съ около